

och jorden förenade sig i den härliga psalmen som lovprisade och tackade den allsmäktige Guden. Det gick inte att hejda tårarna.

I kommande dagar ska de trofasta i den staden, den eviga staden, få ta emot eviga förrättningar i Guds heliga hus.

Jag uttrycker min oändliga tacksamhet till min himmelske Fader för templet som nu byggs i Rom och för alla våra tempel, varhelst de är belägna. Vart och ett av dem står som en ledstjärna för världen, ett uttryck för vårt vittnesbörd om att Gud vår evige Fader lever, att han vill välsigna oss, och ja, sina söner och döttrar i alla släkten. Vart och ett av våra tempel är ett uttryck för vårt vittnesbörd att livet bortom graven är lika verkligt och visst som vårt liv här på jorden. Det vittnar jag om.

Mina älskade bröder och syst-rar, må vi göra de uppoffringar som behövs för att besöka templet och ha templets ande i vårt hjärta och i våra hem. Må vi följa i vår Herre och Frälsare Jesu Kristi fotspår, han som gjorde det yttersta offret för vår skull så att vi kan få evigt liv och upphöjelse i vår himmelske Faders rike. Det är min uppriktiga bön, och jag uppsänder den i vår Frälsare och Herre Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith (1999), s. 308.
2. Se Vilson Felipe Santiago och Linda Ritchie Archibald, "From Amazon Basin to Temple", *Church News*, 13 mars 1993, s. 6.
3. Se C. Jay Larson, "Temple Moments: Impossible Desire", *Church News*, 16 mars 1996, s. 16.
4. Heber C. Kimball, i Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), s. 67.
5. Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith (1999), s. 249.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, sammanst. av Edward L. Kimball (1982), s. 301.
7. Janice Kapp Perry, "Jag längtar så till templet", *Barnens sångbok*, s. 99.

Äldste Richard G. Scott

i de tolv apostlarnas kворum

Äktenskapets eviga välsignelser

Beseglingen i templet får större innebörd efterhand som livet utvecklar sig. Den hjälper er att komma ännu närmare varandra och finna större glädje och tillfredsställelse.

Jag tror att det vackra budskap som den magnifika kören beskriver är ett livsmönster många av oss har gemensamt: "Jag vill gärna likna Jesus".

Den 16 juli 1953 knäböjde min älskade Jeanene och jag som ungt par vid altaret i templet i Manti i Utah. President Lewis R. Anderson utövade den beseglade myndigheten och förklarade oss som man och hustru, gifta för tid och all evighet. Jag saknar förmåga att beskriva den frid och den trygghet som kommer av vissheten att jag, om jag fortsätter leva värdigt, kommer att kunna vara tillsammans med min älskade Jeanene och våra barn för evigt tack vare den heliga förrättning som utförts med rätt prästadömsmyndighet i ett Herrens hus.

Våra sju barn är bundna till oss genom templets heliga förrättningar. Min underbara hustru Jeanene och två av våra barn befinner sig bortom slöjan. Det ger alla kvarvarande familjemedlemmar en stark motivation att leva på sådant sätt att vi tillsammans kan få del av alla eviga välsignelser som utlovas i templet.

Två av de livsviktiga pelarna i vår himmelske Faders lycksalighetsplan är äktenskapet och familjen. Deras stora betydelse understryks av Satans ihärdiga försök att splittra familjen och underminera betydelsen av de tempelförrättningar som binder familjen samman för evigt. Beseglingen i templet får större innebörd efterhand som livet utvecklar sig. Den hjälper er att komma ännu närmare varandra och finna större glädje och tillfredsställelse i jordelivet.

En gång lärde jag mig en viktig läxa av min hustru. Jag reste väldigt mycket i mitt yrke. Jag hade varit borta i nästan två veckor och kom hem en lördagsmorgon. Jag hade fyra timmar på mig innan jag behövde vara på nästa möte. Jag lade märke till att vår lilla tvättmaskin hade gått sönder och att min hustru tvättade kläderna för hand. Jag började laga maskinen.

Jeanene kom förbi och sade: "Rich, vad gör du?"

Jag sade: "Jag lagar tvättmaskinen så att du inte behöver tvätta för hand."

Hon sade: "Nej, gå och lek med barnen!"

Jag sade: "Jag kan leka med barnen när som helst. Jag vill hjälpa dig."

Då sade hon: "Richard, gå och lek med barnen är du snäll."

När hon talade till mig med den tonen, lydde jag.

Jag hade en underbar stund med våra barn. Vi jagade varandra och rullade runt bland höstlöven. Senare gick jag till mitt möte. Jag skulle kanske ha glömt händelsen om det inte varit för det hon ville att jag skulle lära mig.

Omkring klockan fyra nästa morgon väcktes jag av två små armar runt halsen, en puss på kinden, och dessa ord viskades i mitt öra, något jag aldrig ska glömma: "Pappa, jag älskar dig. Du är min bästa vän."

Om du har sådana upplevelser i din familj är ett av livets stora glädjeämnen ditt.

Om du är en ung man i rätt ålder och ännu inte är gift, slösa inte tid på sådant som inte leder till något. Ta itu med livet och fokusera dig på att gifta dig. Glid inte bara igenom den här perioden i ditt liv. Unga män, utför en värdig mission. Låt sedan er högsta prioritet vara att finna en värdig, evig livskamrat. När du märker att du börjar bli intresserad av en ung kvinna, visa henne då att du är en exceptionell person som hon borde vara intresserad av att lära känna bättre. Ta med henne till platser som är givande att besöka. Var uppfinningsrik. Om du vill ha en underbar hustru måste hon kunna se dig som en underbar man och blivande make.

Om du har funnit någon kan ni ha en härligt underbar uppvaknings-tid och ett härligt äktenskap och bli mycket, mycket lyckliga genom att hålla er inom de gränser för värdighet som Herren har satt upp.

Om du är gift, är du då trogen din hustru både i tanke och i handling? Är

du lojal mot dina äktenskapsförbund genom att aldrig säga något till någon som du inte skulle vilja att din maka fick höra? Är du vänlig och hjälpsam mot din maka och dina barn?

Bröder, tar ni ledningen i familjeaktiviteter som skriftstudier, familjebön och hemafton, eller måste er hustru fylla ut tomrummet som er brist på omsorg lämnar i hemmet? Talar ni ofta om för er hustru hur mycket ni älskar henne? Det gör henne mycket glad. När jag säger det har jag hört män som säger: "Äsch, det vet hon."

Ni behöver säga det. En kvinna växer och blir rikligt välsignad av denna försäkran. Uttryck tacksamhet över det din maka gör för dig. Uttryck ofta din kärlek och tacksamhet. Det gör ditt liv mycket rikare, behagligare och mer betydelsefullt. Håll inte tillbaka dessa naturliga ömhetsbevis. Och det fungerar mycket bättre om du håller henne tätt intill dig när du talar om det för henne.

Jag lärde av min hustru hur viktig sådana kärleksuttryck är. I början av vårt äktenskap hände det ofta att

jag öppnade skrifterna för att ge ett andligt budskap under ett möte och hittade en lapp med ord av tillgivenhet och stöd som Jeanene stoppat in mellan sidorna. Ibland var det så ljuva ord att jag knappt kunde säga något. De här värdefulla små lapparna från en kärleksfull hustru var och är fortfarande en ovärderlig skatt av tröst och inspiration.

Jag började göra samma sak för henne, utan att inse hur mycket det faktiskt betydde för henne. Jag minns ett år när jag inte hade råd att ge henne en present på alla hjärtans dag, så jag bestämde mig för att måla en tavla med vattenfärger på kylskåpsdörren. Jag gjorde det bästa jag kunde, och gjorde bara ett misstag. Det var lackfärg och inte vattenfärg. Hon lät mig aldrig försöka ta bort den permanenta färgen från kylskåpet.

Jag minns att jag en dag tog några av de små runda pappersbitar man får när man slår hål i ett papper, och jag skrev siffrorna 1 till 100 på dem. Jag vände på var och en och skrev ett budskap till henne, ett ord på varje cirkel. Sedan samlade jag ihop dem och lade dem i ett kuvert. Jag trodde att jag skulle få ett gott skratt från henne.

När hon hade gått bort såg jag bland hennes personliga tillhörigheter hur mycket hon uppskattade de enkla budskap vi skickat till varandra. Jag fann att hon mycket noggrant hade

klistrat fast alla cirkelarna på ett papper. Hon hade inte bara bevarat mina lappar till henne utan hon hade också skyddat dem med plastomslag, som om de vore en dyrbar skatt. Det var bara en som hon inte lagt tillsammans med de andra. Den sitter kvar bakom glaset på vår köksklocka. Där står: "Jeanene, det är dags att tala om att jag älskar dig." Den är kvar där och påminner mig om denna enastående dotter till vår himmelske Fader.

När jag tänker tillbaka på vårt liv tillsammans inser jag hur välsignade vi har varit. Det har aldrig hörts gräl i vårt hem, aldrig ett ovänligt ord mellan oss. Nu inser jag att den välsignelsen kom tack vare henne. Den kom av hennes villighet att ge, att dela med sig, att aldrig tänka på sig själv. Under senare delen av vårt liv tillsammans försökte jag följa hennes exempel. Jag vill föreslå att ni som man och hustru gör samma sak i ert hem.

Ren kärlek är en ojämförligt mäktig kraft för det goda. Rättfärdig kärlek är grunden till ett lyckligt äktenskap. Det är den främsta grunden till tillfredsställda och väl fostrade barn. Vem kan rätt mäta det rättfärdiga inflytande som en mors kärlek har? Vilka bestående frukter kommer av de trons frön som du som mor omsorgsfullt kan så och kärleksfullt odla i den fruktbara jordmån som är ditt eget barns tillitsfulla sinne och hjärta? Som mor har du fått

gudagivna instinkter som hjälper dig se ditt barns speciella gåvor och unika förmågor. Tillsammans med din make kan du ge näring, styrka och inriktning så att de här egenskaperna kan blomstra.

Det är så givande att vara gift. Äktenskapet är underbart. Så småningom börjar ni tänka lika och få samma tankar och känslor. Ni kommer att ha tillfällen när ni är mycket lyckliga, tider av svårigheter och tider av provningar, men Herren leder er genom alla de här tillväxtupplevelserna tillsammans.

En kväll vaknade vår lille son Richard, som hade hjärtfel, och grät. Vi hörde det båda. Oftast brukade min hustru stiga upp och ta hand om ett gråtande barn, men den här gången sade jag: "Jag tar hand om honom."

På grund av hans sjukdom började hans lilla hjärta slå mycket fort när han grät. Han kräcktes och sölade ner sängkläderna. Den kvällen höll jag honom tätt intill mig och försökte lugna hans bultande hjärta och få honom att sluta gråta medan jag bytte kläder på honom och bäddade rent i sängen. Jag höll honom tills han somnade. Jag visste inte då att han skulle gå bort bara några månader senare. Jag kommer alltid att minnas att jag höll honom i mina armar den natten.

Jag minns dagen när han dog. När Jeanene och jag körde från sjukhuset stannade vi till vid väggkanten. Jag höll henne i famnen. Vi grät båda en stund, men vi insåg att vi skulle få tillbaka honom bortom slöjan eftersom vi hade slutit förbund i templet. Det gjorde förlusten av honom något lättare att acceptera.

Jeanenes godhet gav mig många värdefulla lärdomar. Jag var så omogen och hon var så disciplinerad och så andlig. Äktenskapet är en idealisk miljö där vi kan övervinna

tendenser att vara själviska eller självcentrerade. Jag tror att ett av skälen till att vi tillråds att gifta oss tidigt i livet är att det hindrar oss från att utveckla dåliga egenskaper som är svåra att förändra.

Jag hyser medkänsla med er män som ännu inte valt att söka efter en evig livskamrat och mitt hjärta gråter över de systrar som inte haft möjlighet att gifta sig. En del av er känner er kanske ensamma och ouppskattade och kan inte se hur det kan vara möjligt för er att välsignas med äktenskap och barn eller en egen familj. Allt är möjligt för Herren och han håller de löften han inspirerar sina profeter att förkunna. Evigheten är lång. Tro på dessa löften och lev så att du är värdig dem, så att Herren i sin tid kan förverkliga dem i ditt liv. Du kommer med säkerhet att få del av varje utlovad välsignelse om du är värdig.

Förlåt att jag talar om min dyrbara hustru Jeanene, men vi är en evig familj. Hon var alltid glad och lycklig, och mycket av det kom av att hon tjänade andra. Även när hon var mycket sjuk brukade hon i morgonbönen be sin himmelske Fader att leda henne till någon hon kunde hjälpa. Denna uppriktiga vädjan besvarades gång på gång. Mångas bördor lättades, deras liv blev gladare. Hon välsignades ständigt för att hon var ett redskap i Herrens händer.

Jag vet vad det är att älska en himmelsk Faders dotter som med behag och hängivenhet levde i sin rättfärdiga kvinnlighets fulla glans. Jag är övertygad om att när jag en gång får träffa henne bortom slöjan kommer vi att inse att vi är ännu mer kära i varandra. Vi kommer att uppskatta varandra ännu mer på grund av den tid vi varit åtskilda av slöjan. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

”Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag”

Själva upplevelsen av att uthärda tuktan kan rena oss och förbereda oss för större andliga förmåner.

Vår himmelske Fader är en Gud med höga förväntningar. Hans förväntningar på oss har hans Son Jesus Kristus uttryckt i dessa ord: ”Jag [vill] att ni skall vara fullkomliga så som jag, eller er Fader som är i himlen, är fullkomlig” (3 Nephi 12:48). Han ämnar göra oss heliga så att vi kan ”uthärda en celestial härlighet” (L&F 88:22) och ”vistas i hans närhet” (Mose 6:57). Han vet vad som krävs och för att göra vår förvandling möjlig ger han oss sina bud och förbund, den Helige Andens gåva och det allra viktigaste, sin älskade Sons försoning och uppståndelse.

I allt detta är det Guds avsikt att vi, hans barn, ska få uppleva den yttersta glädjen, vara hos honom för evigt och bli sådana som han är. För några år sedan förklarade äldste Dallin H. Oaks: ”Den slutliga domen [är] inte bara en utvärdering av det totala antalet goda och onda gärningar — vad vi har *gjort*. Den är en bekräftelse på vilken slutlig inverkan våra gärningar och tankar har haft — vad vi

har *blivit*. Inte för någon räcker det med att bara arbeta mekaniskt. Evangeliets bud, förordningar och förbund är inte en lista över insättningar som ska göras på ett himmelskt konto. Jesu Kristi evangelium är en plan som visar oss hur vi ska bli vad vår himmelske Fader vill att vi ska bli.”¹

Tyvär erkänner inte många inom den nutida kristendomen att Gud ställer några verkliga krav på dem som tror på honom. Snarare ser de honom som en betjänt ”som uppfyller deras behov när han tillkallas” eller en terapeut vars uppgift det är att hjälpa människor ”tycka om sig själva”.² Det är en religiös inställning som ”inte gör anspråk på att förändra liv”.³ ”Det är tvärtom”, säger en författare, ”hos den Gud som porträtteras i både hebreiska och kristna skrifter. Han ber oss inte bara om ett åtagande utan vill att vi ska skänka honom livet självt. Bibelns Gud handlar med liv och död, inte med vad som är trevligt, och kräver uppoffrande kärlek, inte att vi kraftlöst rycker på axlarna.”⁴